

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 12

Utgitt 29 mars

1939

Bruksregler for Veldre bygdealmenning, ved- 16 mars.
tatt av almenningsstyret 12 februar 1939 og approbert av
Landbruksdepartementet 16 mars s. å.

Styre.

§ 1. Almenningsstyret velges etter reglene i gjeldende lov
for valg av styre for bygdealmenninger.

Styret velger selv sin formann og nestformann og er be-
slutningsdyktig når minst halvparten av medlemmene er til
stede. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme ut-
slaget.

Det valte styre har å vareta almenningens interesser og
utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler fore-
skriver.

§ 2. Styret ansetter driftsbestyrer og nødvendig perso-
nale til å forestå driftene og føre tilsyn med almenningen,
samt kasserer og regnskapsfører, som fører almenningens
regnskaper, besørger inntektene innkrevd eller inndrevet i rett
tid og ellers forvalter almenningens midler etter gjeldende
instruks.

For funksjonærene utarbeides nærmere instruks, og styret
har å påse at instruks og bruksregler overholdes.

Styret påser at de fastsatte bestemmelser for pensjone-
ring av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra be-
styreren det samlede hogstkvantum, innen rammen av den
fastsatte driftsplan.

Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befa-
ring i almenningen.

For arbeid i almenningens tjeneste kan styrets medlem-
mer tilstås godtgjørelse av almenningens midler. Godtgjørel-
sen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets god-
kjennelse.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms-
og bruksberettigede. Regnskapet med revisorenes be-
merkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eien-

16 mars.

- doms- og bruksberetigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes departementet, samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøtet er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. å fastsette priser på allslags virke og andre produkter som leveres fra almenningen.
 4. å påse at allslags virke som leveres de bruksberettigede betales kontant. Mulig gjeld må være betalt før utlevering kan skje.
 5. å sammenkalle og bestemme tiden for avholdelse av årsmøtet. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
 6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
 7. å bevilge og fordele virke og andre produkter mellom de bruksberettigede.
 8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler for utøvelse av beite og få disse vedtatt og godkjent.
 9. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
 10. å foranledige utarbeidet utkast til driftsplan og påse at denne overholdes.
 11. å anordne regnskapsførsel i overensstemmelse med gjeldende regler.
 12. å påse at der til kulturarbeider anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det virke som år om annet utdrives av almenningen.
 13. å iverksette foretagender for å spare skogen og gavne de bruksberettigede, f. eks. tilvirking av brenntorv, tilskudd til trebesparende byggematerialer, anlegg av hensiktsmessige driftsveier m. v.
 14. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av driftsbestyrer.
 15. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
 16. Styret fører protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskap og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel, kunngjort på den for distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes to regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige av-

gjørelse av ansettelsen kan overlates et utvalg på minst 5 16 mars. medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann til det. Revisorenes godtgjørelse fastsettes av årsmøtet, eller kan overlates nevnte utvalg.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede skal innen hvert års 1 september innsende skriftlig spesifisert rekvisisjon over det åvirke de trenger for kommende hogsttermin for seg og sine husmenn. Raskved, om sådan skal utvises, meldes innen 1 mai.

På rekvisisjonen anføres hva åvirket skal brukes til, samt eiendommenes navn, gnr. og bnr.

Til rekvisisjoner som innkommer etter fristens utløp, tas intet hensyn med mindre styret finner at særlige omstendigheter er til stede.

For virke som rekvireres og utleveres utenom den ordinære tid, kan styret beregne et tillegg i prisen.

Finner styret at noen bruksberettiget har rekvirert mer enn han trenger, eller det samlede innmeldte kvantum overstiger årets beholdninger eller almenningsskogens årlige yteevne, reduserer styret det innmeldte kvantum og fordeler beholdningene mellom de bruksberettigede etter beste skjønn.

§ 7. Blir utvist virke liggende mer enn to år i skogen, faller det tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget.

Materialer eller annet åvirke fra almenningen må ikke gis en ringere anvendelse enn den hvortil det er bestemt og må snarest mulig fraktes til sitt bestemmelsessted.

Lar en bruksberettiget erholdte materialer eller åvirke ligge så det tar skade, eller materialene ikke anvendes etter sin bestemmelse, kan han helt eller delvis nektes ny bevilgning, eller avkreves erstatning.

Det er forbudt å utlåne, overflytte, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen uten at styret på forhånd har gitt tillatelse.

Overdragelse eller salg av bygninger hvortil trevirke er levert fra almenningen, er likeledes forbudt uten almenningstyrets samtykke og i tilfelle mot full erstatning til almenningsskassen etter styrets bestemmelse.

§ 8. All åvirkning til de bruksberettigede, herfra dog unntatt åvirkning til seterbruk, skal skje for almenningsskassens regning som fellesdrift, med mindre almenningstyret for enkelte år eller i enkelt tilfelle bestemmer annerledes. Styret fastsetter i så tilfelle hogsttiden.

16 mars. De bruksberettigedes åvirkning til seterbruk kan bare foregå i tiden: for tømmer 1 september—1 desember og for annet åvirke 10 juni—15 juli, med mindre tillatelse fra skogbestyreren er innhentet til å henlegge åvirkningen til en annen tid. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler. Ingen hogst kan finne sted uten etter forutgående utblinkning eller utvisning.

§ 9. Enhver som under hogst eller kjøring eller annen ferdsl i almenningen ved skjodesløs framferd forårsaker unødigg skade på skogen, kan avkreves erstatning for forvoldt skade.

§ 10. Bark- og neverflekning, lauving og rishogst samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i å få utvist til brensel skrapskog, tørt og avfall, og kan ikke fordre utvist til ved trevirke som er tjenlig til en mer verdifull utnyttelse.

§ 12. Seterløkker må ikke uten styrets spesielle tillatelse bebygges i annen utstrekning enn nødvendig for avbenyttelsen som seter.

§ 13. Almenningsstyret kan forby å slippe geit på havn i almenningen, samt sau og andre husdyr i tidsrommet 1 november til 10 juni.

§ 14. Styret kan under hensyntagen til skogens rasjonnelle behandling og økonomiske utnyttelse bestemme at salg til andre enn bruksberettigede kan finne sted. Herunder må tas i betraktning almenningens evne til vedvarende å tilfredsstille de bruksberettigedes rettmessige behov.

Funksjonærer.

§ 15. En driftsbestyrer kan ikke betraktes som ansatt før han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er underlagt driftsbestyrerens myndighet, dog har driftsbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningsstyret måtte treffe.

Twist mellom almenningsstyret og driftsbestyreren kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 16. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid gjeldende driftsplan.

Fond.

§ 17. Av inntekter som innvendes ved almenningens drift skal avsettes et fond på inntil kr. 100 000 — ett hundre tusen kroner.

Når fondets midler har nådd den nevnte størrelse, kan 16 mars. rentene anvendes til almenningens forbedring, først og framst hensiktsmessige og lønnsomme kulturarbeider, eller til beste for de bruksberettigede, eller med samtykke av departementet til andre formål som også tilsikter å komme de bruksberetigede til gode.

Fondets midler anbringes etter samme regler som gjelder for anbringelse av umyndiges midler. Dog kan også kapitalen med departementets samtykke anvendes til innkjøp av skog, når fondets midler hermed antas å være betryggende anbrakt, samt sikret en rimelig avkastning, og når det ellers finnes formålstjenlig for almenningen.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 18. Utdeling av kontantutbytte til de bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke er innhentet på forhånd.

Straff.

§ 19. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av eldre bruksregler.

§ 20. Når disse bruksregler trer i kraft, opphører de eldre bruksregler for almenningen å være gjeldende.

Bruksregler for Asen bygdealmenninger 16 mars.
(Indre Ringfoss, Yttre Ringfoss og Nordre Asen bygdealmenninger), vedtatt av almenningstyret 20 februar 1939 og approbert av Landbruksdepartementet 16 mars s. å.

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å vareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte diftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befaring i almenningen. For arbeide i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

16 mars.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningsskassens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøtet er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for foredlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
5. å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede.
8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen.
9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og å påse at driftsplanen overholdes.
10. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
12. å påse at det til kulturarbeid anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
13. å framkomme med mulig forslag til fellesdrift.
14. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirkning av brenntorv.
15. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebesparende materialer.
16. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.
17. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
18. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter

minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte. 16 mars.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1 juni å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gårdsnummer og bruksnummer. Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved senere utvisninger for det gjennliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. All hogst skal foregå etter forutgående utblinking. De bruksberettigedes åvirkning kan bare foregå innen 2 hogstperioder, hver på en uke. Den ene hogstperiode (for vedhogst) skal være i siste halvdel av juni og den annen (for tømmerhogst) i første halvdel av november måned. De nærmere datoer for hogstperiodene bestemmes for hvert år av almenningsstyret og bekjentgjøres for de bruksberettigede minst 14 dager før hver hogstperiodes begynnelse. I særlige tilfelle kan skogbestyreren gi bruksberettigede tillatelse til åvirkning til annen tid. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og underkastet de av ham fastsatte driftsregler.

16 mars. § 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og avfall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten uforholdsmessig besvær kan tas, fortrinsvis blir benyttet og skal ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mere verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyrerens myndighet; dog har skogbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningsstyret måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almenningens drift avsettes et fond på inntil kr. 10 000 (ti tusen kroner).

Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens forbedring eller med samtykke av departementet til almene formål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Fondets midler anbringes på samme måte som for umyndiges midler bestemt.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 15. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 17. Fra den tid disse regler trer i kraft oppheves de tidligere gjeldende bruksregler for almenningene.

Bruksregler for Løiten bygdealmenning, vedtatt av almenningsstyret 27 februar 1939 og approbert av Landbruksdepartementet 16 mars s. å. 16 mars.

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å vareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver.

Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes.

Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra betyteren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan.

Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befaring i almenningen. For arbeide i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningskassens midler.

Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningskassens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede.

Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes.

En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig med at regnskapet blir utlagt. Straks årsmøtet er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.

3. å fastsette avgift på åvirke samt betalingen for foredlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
5. å sammenkalle årsmøtet og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.

- 16 mars. 6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede. Styret har å sette sådanne regler for levering av virke at ingen bruksberettiget kan bli begunstiget på andres bekostning.
8. å utarbeide utkast til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen. Beiting av geiter er forbudt.
Styret kan forby å slippe sau i almenningen før 5 juni.
9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet og påse at driftsplanen overholdes.
10. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
12. å påse at der til kulturarbeider anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
13. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. tilvirkning av brenntorv.
14. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebesparende materialer.
15. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.
16. styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
17. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskap og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen tre måneder etter regnskapsårets utgang 31 juli, etter minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og de disposisjoner som ligger til grunn for dette, ansettes to regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig.

Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt på årsmøtet.

I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i dette. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1 september å innsende til styret skriftlig rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysning om hva det skal brukes til.

Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendom- 16 mars.
mens navn, gårdsnummer og bruksnummer.

Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet
hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendig-
heter er til stede.

Hogst av alt åvirke til de bruksberettigede foregår for al-
menningens regning med mindre almenningsstyret for enkelte
år eller for enkelte tilfelle annerledes bestemmer. Styret
fastsetter i så tilfelle også hogsttiden. Med hensyn til hogst
og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myn-
dighet og de av ham fastsatte driftsregler. All hogst skal
foregå etter forutgående utblinking.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest
2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag
ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller be-
stemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstat-
ning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget
bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade,
eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter be-
stemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkom-
mende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstat-
ning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende til-
stått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har
gitt tillatelse.

Heller ikke må noe som helst virke som er levert fra al-
menningen til bruksberettiget

1. brukes til annet enn dekning av almenningsberettiget
bruksbehov på vedkommende eiendom, og
2. anvendes på eiendom som ikke er bruksberettiget, med
mindre almenningsstyret på forhånd har gitt tillatelse og
i tilfelle bare mot full erstatning til almenningen etter
styrets bestemmelse. Det samme gjelder bygninger hvor-
til er levert materialer fra almenningen.

§ 9. Bark- og neverflekning, lauving og rishogst samt
kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 10. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og avfall
som er tjenlig til ved og annet bruk, og som uten uforholds-
messig besvær kan tas, fortrinsvis blir benyttet og skal ikke
kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mer
verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 11. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt for
han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyre-
rens myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de

16 mars. bestemmelser som departementet i samråd med almenningstyret måtte treffe.

Twist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Fond.

§ 12. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almenningens drift avsettes et fond på inntil kr. 400 000 — fire hundre tusen kroner.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse kan rentene anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens forbedring, eller med samtykke av departementet til almene formål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Fondets kapital anbringes etter samme regler som gjelder for anbringelse av umyndiges midler. Dog kan også kapitalen med departementets samtykke anvendes til innkjøp av skog når fondets midler hermed antas å bli betryggende anbrakt og sikret en rimelig avkastning, og når dette finnes å være tjenlig for almenningen og de bruksberettigede.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 14. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 15. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 16. Fra den tid disse regler trer i kraft oppheves de tidligere gjeldende bruksregler for almenningen.

18 mars.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

I medhald av § 28 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet idag for Lesja herad, Opland fylke, utferda føresegn om vernskog.

Føresegna som tek til å gjelda 1 juni 1939 ligg utlagd til ettersyn hjå lensmannen og ordføraren i heradet.

Brot mot føresegna vert straffa.

20 mars.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet idag for Sør-Fron herred, Opland fylke, utferdiget bestemmelse om vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 juni 1939 ligger utlagt 20 mars. til ettersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

20 mars.

Med heimel i § 22 i lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette til solenge gjeve løyve til i Aurland herad, Sogn og Fjordane fylke, å nytta gift til fangst av rovdyr.

Gift må berre nyttast i tida frå og med 1 november til utgangen av april måned.

Ved utgangen av den nemnde tida må gifta tilinkjeggjerast.

Denne føresegna tek til å gjelda straks.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

20 mars.

I melhald av § 3 i bygningslova frå 22 februar 1924 vert som gjeldande inntil vidare stadfest med nokre bridge dei av Åsane heradstyre, Hordaland fylke, i møte 28 desember 1938 vedtekne bygningsvedtekter for Eidsvåg bygningsstrok i Åsane herad.

Vedtektene lyder etter stadfestinga så:

Til lovens § 1.

Bygningsloven med vedtekter gjelder for Eidsvåg bygningsdistrikt.

Til lovens § 8.

Midlertidige unntak fra lovens og vedtektenes bestemmelser kan tilstedes av bygningsrådet når de under de forhåndenværende omstendigheter finnes ubetenkelige, og forholdet uten for stor vanskelighet vil kunne rettes. Slike unntak kan til enhver tid tilbakekalles og skal være betinget av at den byggende ved tinglyst erklæring forplikter seg til når som helst å bortta eller forandre det utførte eller oppføre med midlertidig tillatt benyttelse. Underretning om beslutningen skal meddeles vedkommende regjeringsdepartement.

Til lovens § 23 c.

Hvor den for bygningsdistriktet stadfestede reguleringsplan ikke inneholder bestemmelse om bygningshøyden, skal bygningshøyden ved blokkbebyggelse ikke være over 3 fulle etasjer og iøvrig ikke over 2 fulle etasjer. Denne høyde gjelder også for murbygninger i strøk hvor det etter reguleringsplanen skal være åpen bebyggelse.

Til lovens § 23 d.

Trebebyggelse tillates overalt unntatt hvor gjeldende reguleringsplan viser at bygningene skal være av mur eller annet ildfast materiale.

Ethvert byggverk som har mer enn 2 fulle etasjer skal være utført i mur eller annet ildfast materiale.

20 mars. Til lovens § 26 i.

I strøk hvor det etter gjeldende reguleringsplan skal være åpen bebyggelse, skal avstanden fra nabogrense eller fra offentlig regulert vei hvor det ikke er regulert byggelinjer, i alminnelighet ikke være under 5 m. Hvor det finnes påkrevd og ubetenkelig, kan dog bygningsrådet tillate bebyggelse inntil 2,5 m fra nabogrense og 4 m fra vei. Hvor det gjelder avstander under 5 m fra nabogrense, skal dog naboens skriftlige samtykke foreligge. For øvrig skal bestemmelsene i lovens § 115 være gjeldende. I alle disse tilfelle kan disse minimums-avstander dog bare tillates så fremt det blir minst 10 m til nærmeste beboelseshus.

Uthus, garasjer og liknende småhus uten ildsted kan tillates inntil 1 m fra nabogrense og 3 m fra privat vei. Under særlige forhold kan gis dispensasjon av bygningsrådet, etter at naboene har hatt høve til å uttale seg.

I strøk med åpen bebyggelse må ingen tomt bebygges med beboelseshus hvis grunnflate dekker mer enn $\frac{1}{2}$ av tomtens grunnflate innenfor reguleringslinjen.

Til lovens § 28, 2.

Under iakttagelse av bestemmelsene i bygningslovens § 28, 2 kan bygningsrådet foreta mindre vesentlige forandringer i gjeldende reguleringsplan. Enhver forandring av reguleringsplanen som berører statens eiendommer, må dog på forhånd stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Til lovens § 32.

Herunder inngår også anlegg av ny kjeller og løfting eller oppskruing av bygning.

Til lovens § 57.

1) Hver gang noen grunn eller del derav avhendes eller bortfestes for lengere tid enn 5 år skal, for så vidt grunnen eller parsellen ikke tidligere er oppmålt og kartlagt, og dens areal ikke overstiger 1 hektar (10 mål), den avhendende tomt på rekvirentens bekostning oppmåles og kart og målebrev utstedes.

Hjemmelsbrev på slik tomt eller grunn må ikke tinglyses med mindre målebrev eller gjenpart av samme medfølger.

Enhver grunneier har rett til å få sin grunn oppmålt på de i 4) nevnte betingelser.

2) Ethvert kart bør angi det sanne nord, vise flateinnholdet, og ikke bare hver sides lengde, men såvidt mulig enhver fornøden konstruksjonslinje i metermål, så at tomten eller grunnens figur med letthet igjen kan konstrueres etter hvilken som helst målestokk. Det bør tillike fram-

20 mars.
 stille noe av de tilstøtende grunner samt vise grunnens navn eller nummer, og hvor eiendommen er beliggende. Den målestokk disse karter innrettes etter bør i regelen være 1 : 250 av den virkelige størrelse. Dog kan også en mindre målestokk anvendes hvis det er nødvendig for at kartet skal få plass i den dertil innrettede protokoll.

3) Ved bygningssjefens kontor skal føres en protokoll, hvor alle oppmålings- og kartforretninger føres inn og den konstruerte figur av den oppmålte grunn tas inn og bekreftes av kartvidnene og den som forestår oppmålingene. Denne protokoll som forsynes med register blir å autorisere av øvrigheten. Dessuten føres ved bygningssjefens kontor de journaler, kopibøker og andre protokoller som formannskapet bestemmer. Samtlige bøker og protokoller anskaffes for kommunens regning.

4) For de foran omhandlede oppmålings- og kartforretninger, som utføres av bygningssjefen eller den han bemyndiger til dette i overvær av 2 kartvidner, og hvortil naboe-
 ene blir å tilsi, tilkommer kommunekassen følgende betaling:

		Ubebygget		Bebygget	
For areal inntil		300 m ²	kr. 20	kr. 25	
»	»	 300—1 000	»	» 40	» 50
»	»	 1 000—1 500	»	» 60	» 66
»	»	 1 500—2 000	»	» 70	» 77
»	»	 2 000—2 500	»	» 75	» 82,50
»	»	 2 500—3 000	»	» 80	» 88
»	»	 3 000—3 500	»	» 85	» 93,50
»	»	 3 500—4 000	»	» 90	» 99
»	»	 4 000—4 500	»	» 95	» 104,50
»	»	 4 500—5 000	»	» 100	» 110
»	»	 5 000—5 500	»	» 105	» 115,50
»	»	 5 500—6 000	»	» 110	» 121
»	»	 6 000—6 500	»	» 115	» 126,50
»	»	 6 500—7 000	»	» 120	» 132
»	»	 7 000—7 500	»	» 125	» 137,50
»	»	 7 500—8 000	»	» 130	» 143
»	»	 8 000—8 500	»	» 135	» 148,50
»	»	 8 500—9 000	»	» 140	» 154
»	»	 9 000—9 500	»	» 145	» 159,50
»	»	 9 500—10 000	»	» 150	» 165

For større arealer beregnes et tillegg av kr. 5 pr. 500 m² eller del derav pluss 10 % for bebygget grunn.

For denne betaling skal tillike en utskrift av kartforretningen og karter gis.

20 mars. For påtegning på en kartforretning — f. eks. vedrørende forandring av en eiendoms størrelse — men uten oppmåling, betales kr. 5.

For innførelse i oppmålingsprotokollen og av tidligere utført måling med kart, når disse godkjennes av bygnings-sjefen, betales kr. 5.

For hver kartforretning tilkommer hver av kartvidnene kr. 4. De utgifter som er forbundet med kartforretningens forkynnelse, for så vidt forkynnelse er nødvendig, så vel som kartvidnenes tilkommende, bæres av rekvirenten.

5) På hver kartforretning skal vedkommende anføre den for denne oppebårne betaling.

6) Ingen deling eller skyldsetning må finne sted uten byg-ningsrådets tillatelse.

7) Blir det målte areal ved samme oppmålingsforretning oppdelt i flere parseller med særskilt målebrev for hver parsell, blir gebyret å regne etter det samlede areal med tillegg av $\frac{1}{5}$ av det gebyr som skulle ha vært betalt for hver enkelt parsell.

8) Kan oppmålingsforretning ikke fremmes etter at admini-strator og vidner er kommet til stede, har rekvirenten å betale kr. 15 for dette, forutsatt at skylden for utsettelsen ikke er administrators.

9) For gjenpart av eldre kartforretning betales $\frac{1}{5}$ av gjel-dende gebyr.

10) For optegning og oppmåling av ny bebyggelse på eldre målebrevs kart betales kr. 10 for samlet bebyggelse inn-til 125 m². For større bebyggelse beregnes et tillegg av kr. 5 for hver overstigende 50 m² eller del derav.

11) Hvor eiendommen berøres av regulerings- eller bygge-linje, skal denne inntegnes på målebrevet.

Til lovens § 58.

I strøk med villamessig åpen bebyggelse skal tomtestør-relsen ikke være under 650 m². Bygningsrådet kan dog dis-pensere fra denne bestemmelse.

Til lovens § 59.

1) På nybygning eller innhegning skal anbringes nummer-skilt etter bygningsrådets anvisning slik at det lett kan ses fra den vei som fører til eller forbi bygningen eller tomten.

2) Eldre bygninger skal innen $\frac{1}{2}$ år fra disse vedtekters approbasjon av eierne forsynes med samme slags nummer-skilt som for nybygg bestemt.

3) For å få ensartede og tydelige nummerskilt skal enhver bare ha adgang til å anbringe skilt som er godtatt av bygningsrådet.

4) Bygningssjefen meddeler på forlangende huseieren hvilket 20 mars. nummer hans hus eller tomt skal ha.

5) Når spesielle forhold tilsier det kan bygningsrådet frita hus- eller tomteeier for plikten til å forsyne sin eiendom med nummerskilt.

Til lovens § 61.

Bygningsrådet skal forlange at der i enhver bygningsanmeldelse opplyses hvorledes eiendommen skal skaffes godt og tilstrekkelig drikkevann, liksom dette også tydelig skal framgå av kart eller situasjonsplan.

Bygningsrådet skal kunne nekte tomten eller eiendommen bebygget inntil disse opplysninger foreligger og godtas av bygningsrådet.

Disse vedtektsbestemmelser kan bygningsrådet gjøre gjeldende også for bygning som bare er bestemt til opphold for dyr.

Til lovens § 62.

Bygningsrådet kan bestemme at eiendom utenfor regulert strøk ikke må bebygges før det til eiendommen fører opparbeidet og av rådet godkjent vei.

Til lovens § 63, 2.

Etter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og fra helserådet i Åsane kan Åsane formannskap forby at gassverk, cellulosefabrikk, fabrikker for tilvirking av benmel, sildolje, kruttmøller og liknende bedrifter eller innretninger som kan virke sjenerende ved lukt, røk, støv, støy, rystelser, forurensning av vann eller liknende anlegges i Eidsvåg bygningsdistrikt.

Til lovens § 66, 1.

Hvor bebyggelsen er villamessig og terreng og beliggenhet tilsier det, kan bygningsrådet tillate at bygningen trekkes lenger tilbake fra regulert vei enn byggelinjen viser.

Til lovens § 79, 2.

Ved oppførelse av bygning mot nabogrunn i tettregulert strøk skal fundamentene langs nabogrensen etter bygningsrådets nærmere bestemmelse føres til fjell eller ned til en dybde som svarer til minst alminnelig kjellerdybde for strøket. Hva som skal forstås med dette bestemmes av bygningsrådet.

Til lovens § 97, 1.

Hvor bygningsrådet finner det påkrevd kan det også på småhus forlange anbrakt takluke.

Til lovens § 97, 2.

I den utstrekning bygningsrådet forlanger det skal bygning forsynes med snefangere og takstiger av ildfast materiale.

20 mars.

Til lovens § 98.

Bygningsrådet kan bestemme at takvannet skal ledes til kloakk. Utenfor tettregulert strøk kan bygningsrådet tillate takrenner og nedløpsrør av tre.

Til lovens § 104, 3.

Høyden under skråtaket må ikke noe sted være under 1,25 m.

Til lovens § 104, 5.

Rom uten skråtak med minste bredde av 1,80 m kan av bygningsrådet med helserådets samtykke tillates med et areal av 5 m².

Til lovens § 112.

Stall, fjøs eller grisehus skal ikke tillates oppført i tettregulert strøk.

Fra denne bestemmelse kan dog bygningsrådet gi dispensasjon når det anbefales av helserådet og naboene ikke har noe å innvende. Utenfor disse strøk kan bygningsrådet nekte slike bygninger oppført når det forlanges av helserådet.

Til lovens § 113.

I Eidsvåg bygningsdistrikt kan oppføres trebygninger overalt unntatt hvor den for strøket approberte reguleringsplan forutsetter murbebyggelse, eller hvor det gjelder bedrifter, industri og fabrikker hvor bygningsrådet forlanger at bygningene skal bygges ildfast.

Til lovens § 124, 2.

Denne bestemmelse skal også gjelde skjemmende reklamer og plakater på bygninger eller innhegninger.

Til lovens § 132.

Alle bygningstegninger skal være signert. På oversiktsplanen skal nord- og sørretningen være angitt.

Eiendommens kartforretning eller kopi av denne skal medfølge, for så vidt kartforretning er påbudt.

Til lovens § 137.

Ethvert byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann under det ansvar og på den måte som er foreskrevet i bygningslovens § 137.

Til lovens § 144.

For behandling av bygningsanmeldelser m. v. betales gebyr etter følgende regulativ:

1. Ved innsendelse av bygningsanmeldelse betales kr. 1.
2. For tilsyn med byggearbeiders utførelse og meddelelse av den fornødne attest erlegges for nye bygninger for 1 etasjes høyde med bebygget grunnflate:

av inntil 25 m ²	kr. 5
» » 50 ».....	» 10
» » 100 ».....	» 25
» » 150 ».....	» 40
» » 200 ».....	» 50

20 mars.

og derover for hver 100 m et tillegg av kr. 25.

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av det som er bestemt for en etasje.

3. Ved påbygging og underbygging beregnes bare for den eller de etasjer som tilføyes, og er det bare del av etasje, betales for flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye hus.
4. For uthus uten ildsted samt for låver og fjøs beregnes det halve av ovenstående takster.
5. For påvisning i marken samt for utsettelse av regulerings-, bygge- og grenselinjer og høyder beregnes kr. 10 pr. time.
6. For tilsyn med oppførelse av røkke eller kanal i eldre bygning betales kr. 5.

For tilsyn med enhver bakerovn, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning betales kr. 15.

Til lovens § 146.

Bygningsrådet kan, når det finnes nødvendig eller helserådet forlanger det, påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også slike som ikke er eller aktes bebygget.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

21 mars.

I medhold av kongelig resolusjon av 24 februar 1939 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 12 av 25 juni 1935 § 15 at den som i Meløy herred, Nordland fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat og drikke, fra 1 juni 1939 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

21 mars.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Oslo bystyre i møte 27 oktober 1938 vedtatte regulering av St. Halvards gate og Bispegata øst for Kanslergata.

Samtidig har departementet med en del endringer stadfestet som gjeldende inntil videre de av bystyret i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerte område øst for St. Halvards plass.

21 mars.

Vedtektene lyder så:

§ 1. All ny bebyggelse skal oppføres i de vedtatte bygge-
linjer.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for at nu eksisterende bebyggelse, som er oppført før disse vedtekters ikrafttreden, men som ikke er oppført i de nu vedtatte bygge-
linjer kan undergis sådan om- eller tilbygning som byg-
ningsloven i øvrig tillater, så framt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider må betegnes som hovedombygning.

§ 2. I området mellom St. Halvards gate, Lodalens gods-
banegård og østre grense av St. Halvards gate 33 kan opp-
føres bygninger til industrielt bruk.

På tomter, hvor det finnes eldre industrielle anlegg av en etter bygningsrådets skjønn nevneverdig betydning skal dessuten videre utbygging av disse være tillatt, selv om de ikke er beliggende på de foran nevnte arealer.

På tomtene nord for St. Halvards gate må med den i § 4 nevnte unntak kun oppføres beboelseshus. På disse tomter skal det ikke tillates bygninger til fabrikker, verksteder, annet industrielt bruk, opplag eller tilsvarende, med mindre byg-
ningsrådet skjønner at disse ikke er til sjene for naboskapet og ikke rammes av de i vedtekt til bygningslovens § 63 1 opp-
stilte bestemmelser.

§ 3. Bygningene skal oppføres til den høyde (gesims-
høyde eller etasjeantall) som er anført på reguleringsplanen. Hvor sådan høyde ikke er anført på planen gjelder bygnings-
vedtektenes bestemmelser i § 71.

Over hovedgesimsen (d. e. murlivets øvre avslutning) kan innredes loft eller leilighet enten a) under hellende tak eller b) hvor der er flatt tak i en tilbaketrukket overetasje, hvor ingen del må ligge utenfor den i bygningsloven for tak fastsatte hellingsvinkel.

Hvis etasjen over gesimsen innres til beboelse må det sørges for at det i denne eller annet steds i bygningen an-
ordnes oppbevaringsrum (loftsboder) for hver leilighet sva-
rende til minst 10 % av dens gulvflate, og isolert mot kulde, fuktighet og liknende på sådan måte som bygningsmyndig-
hetene bestemmer.

§ 4. Uansett bestemmelsene i § 2 kan bygningsrådet, hvis reguleringsrådet intet har å innvende tillate oppført uthus eller garasje på sådan del av tomten som det finnes pas-
sende, enten frittliggende eller i direkte tilknytning til hoved-
bygningen. Uthuset må ikke ha over 1 etasjes høyde og ikke benyttes til beboelse.

§ 5. Bygningene skal på alle frittliggende sider ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal for sammenhørende bygningsgrupper være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført i noenlunde ensartede materialer, farve og harmoniserende arkitektur samt — så vidt mulig — gjennomgående gesims- og mønehøyder og med like og sammenfallende takformer, eller hvor nivåforholdene hindrer dette, med jevn avtrapning i forhold til terrengets (tilstøtende gates) stigning.

§ 6. På de tomter, hvor ikke åpen bebyggelse er bestemt, skal hagen mot gaten innhegnes med åpne «parkgjerder» ikke over 0,5 m høye.

I det til åpen bebyggelse utlagte strøk skal eiendommene mot gate og i minst 5 meters avstand fra gate eller bygge- linje mot nabolomt innhegnes med åpent stakitt av høyst 1,1 m høyde, fundamentert på stolper eller granittsokkel. Herfra kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av det åpne område mellom bygningsblokkene. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata oppføres muret eller støpt innhegning av minst 1,8 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

Alternativt kan bygningsrådet tillate at det i det åpne mellomrom langs gata mellom bygningsblokkene oppføres en- etasjes uthus (garasje).

§ 7. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet, eller hvor loven krever det, bygningsrådet, under iakttakelse av bestem- melsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo tillate unntak i tilfelle, hvor særlige grunner taler for det.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

22 mars.

Med dette gir en løyve til at det i Vennesla her- red, Vest-Agder fylke, hvert år inntil videre i tiden fra og med 15 oktober til og med 30 november kan felles 1 bever på hvert bruksnummer av areal inntil 1 000 dekar, av areal over 1 000 inntil 3 000 dekar 2 bever, og av areal over 3 000 dekar 3 bever.

Fangst av bever er forbudt, likeledes ødeleggelse eller forstyrrelse av beverboliger.

Avhendelse og utførsel av skinn av norsk bever skal inn- til videre være tillatt når skinnen er forsynt med vedheftet lakksegl fra lensmannen i det distrikt hvor dyret er felt. For å få stempling som nevnt, føres beverskinnet til vedkommende lensmann.

22 mars. Er det grunn til å dra i tvil vedkommendes opplysning om at beveren er felt i lovlig jakttid og på lovlig måte, skal lensmannen forlange nærmere legitimasjon i så henseende før han foretar stempeling.

22 mars. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.
I medhald av § 28 i lov om skogvern frå 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet idag for Heskestad herad, Rogaland fylke, utferda føresegnar om vernskog.
Føresegnene som tek til å gjelda 1 mai 1939 ligg utlagde til ettersyn hjå lensmannen og ordføraren i heradet.
Brot mot føresegnene vert straffa.

24 mars. **Kongelig resolusjon.**
I. I henhold til §§ 11 og 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med senere forandringer og i henhold til § 3 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 gis stadfesting på vedtak av Trøgstad herredstyre, Østfold fylke, i møter 29 april 1937, 19 juli 1938 og 25 januar 1939 om nye alminnelige helseforskrifter, epidemiforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk skifter bopel.
II. De ved kongelige resolusjoner av 30 september 1913 og 9 november 1901 for Trøgstad herred stadfestede alminnelige helseforskrifter, forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk skifter bopel og epidemiforskrifter oppheves fra den tid de under I nevnte forskrifter trer i kraft.

Forskriftene lyder så:

Om tilsynet.

§ 1. Trøgstad herred skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valt blant helserådets medlemmer.

§ 2. Tilsynsmennene har hver i sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt.

§ 3. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte etter at nyvalt herredstyre har begynt sitt virke og fungerer til neste valg.

Om bolig og boligforhold.

§ 4. Ved oppførelse av bolig, som er bestemt til varig opphold for mennesker, eller av uthus til sådan bolig, skal melding derom sendes til tilsynsmannen i helsekretsen eller til helserådets ordfører. Tilsynsmannen sender meldingen videre til helserådsordføreren og påser, at bygningsforskriftene følges.

§ 5. Under bygging skal følgende påses: Grunnen skal være tørrlendt eller godt avgrøftet, og hvor det er påkrevd

av hensyn til naboeiendom skal kloakk-forholdene være fullt ordnet og approbert av helserådet før nybygget påbegynnes. Der må likeledes være lett adgang til godt og rikelig drikkevann. 24 mars.

§ 6. Huset skal ligge således til, at mest mulig sol kommer inn i daglig- og soveværelsene, og bygningen må ikke ta bort sollyset for andre beboelseshus.

§ 7. Ethvert beboelseshus skal ha en grunnmur av minst 30 cm's høyde over jordsmonnet. Hvor kjeller ikke bygges, skal avstanden mellom 1 etasjes gulv og jordoverflaten være minst 60 cm.

Grunnmuren skal være av gråsten, betong eliler liknende av helserådet godkjent materiale, være tett, og hvor der ikke er kjeller skal den være forsynt med minst to trekkhull, hvert minst 150 kvadratcentimeter stort. Disse skal være dekket med smågitret rist.

Over grunnmuren skal legges isolasjonsbelegg.

§ 8. Ethvert kjellerrum skal være forsynt med minst ett vindu, hvorigjennom der kan luftes. Kjellerrum må ikke uten helserådets samtykke benyttes til beboelse. Kjellere skal være tørre, reine og luftige. De kan, dersom det stadig står vann i kjelleren, av helserådet påbys drenert.

§ 9. For kjellere, som benyttes til beboelse, handel eller verksted, skal følgende bestemmelser gjelde:

Grunnen under sådan kjeller skal være drenert og fylt med minst 20 cm lag av finslått kult. Kjellerens gulv skal være dobbelt, forsynt med god isolasjonspapp og ligge minst en halv meter over høyeste grunnvannstand. Det underste gulv skal være av asfalt, sement eller liknende vanntett materiale. Det øverste gulv skal være et minst 3 cm tykt, godt sammenpløyet tregulv. Minste høyde mellom begge gulv 5 cm. Rommet skal kunne oppvarmes og må være ventilert på tilfredsstillende måte.

§ 10. Beboelseskjeller skal være minst 2,5 meter høy fra golv til tak. Jordsmonnet utenfor må ingen steder stå mere enn 1,25 meter høyere enn kjellerens golv, og kjellerens vegger skal være skilt fra jorden ved en 50 cm bred luft- og lysgrav som skal gå minst 20 cm dypere ned enn kjellergolvet, og den skal være godt drenert. Kjelleren skal ha minst ett vindu, som kan åpnes, og vindusflaten skal være minst $\frac{1}{10}$ — en tiendedel — av golvflaten, og minst $\frac{2}{3}$ av lysåpningen skal være over jordoverflatens nivå. Dette vindu må ikke vende ut mot innelukket gårdsrom, og dets avstand fra nærmeste bebyggelse utenfor skal minst være 10 meter.

24 mars. § 11. I beboelseshus skal golvene være tette og dobbelte. Den benyttede golvfyll skal være ren og uantendelig. Fyll fra gamle bygninger eller fyll av bare torvmull tillates ikke brukt. Heller ikke sagflis, men lere.

§ 12. Vanlige beboelsesrom skal være minst 2,5 meter høye fra golv til tak. I rom med skråtak skal en så stor del av rommet, som svarer til halvdelen av golvflaten, være minst 2,5 meter høy i enebolig og småhus 2,35 meter. I enkelte rom, som innres fra nytt i eldre bygninger, kan høyden med helserådets samtykke innskrenkes til 2,2 meter og for værelser med skråtak til minimums høyde 1,25 meter.

§ 13. Alle beboelsesrom skal være forsynt med minst ett vindu som kan åpnes. I alle beboelsesrom, hvor vindu til å åpne ikke finnes, skal minst ett sådant vindu anbringes, senest ett år etterat disse forskrifter er stadfestet. Er der flere vinduer skal minst halvdelen være til å åpne. Den samlede vindusflate skal utgjøre minst $\frac{1}{10}$ av rommets golvflate.

§ 14. Kokeovn må ikke brukes i værelse eller kjøkken med mindre der er sørget for god og sikker ventilasjon, så røk og damp helt unngås.

§ 15. Tjenere skal skaffes godt ventilerte, tette og varme soverom, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere. Midlertidig losjihu for tilfeldige arbeidere (anleggsarbeidere) må være godkjent av helserådet og skal anmeldes til nærmeste tilsynsmann. Det må ikke være større belegg enn at det blir 10 kubikkmeter luft pr. mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr, og det skal være eget rom til tork og klær. Rommene skal daglig rengjøres.

§ 16. Husdyr unntatt hund og katt må ikke anbringes i eller under beboelsesrom, eller i rom som har tak eller vegg felles med beboelsesrom eller oppbevaringssted for matvarer, og det må fra dyrenes oppholdssted ikke kunne skje tilsig til noe sådant rom, eller til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler. I tettere bebyggd strøk kan helserådet fastsette spesielle forholdsregler for eller ganske forby husdyrhold, hvis dermed følger sanitære ulemper. Anlegg av hundegårder (kennel), revegårder og liknende i tettere bebyggelse er forbudt. Helserådet bestemmer hvilke strøk til enhver tid er å anse som tettere bebyggelse.

§ 17. Helserådet kan forby tatt i bruk eller påby utflytning fra bolig eller rom, som etter helserådets skjønn på grunn av utetthet, fuktighet, mangel på lys eller luft, urenslighet, overfylning av beboere eller på annen måte kan anses sunnhetsskadelig, inntil de påpekte mangler er utbedret. Intet skole-

lokale eller annet forsamlingslokale må tas i bruk, før det er 24 mars. godkjent av helserådet.

Om reinhold m. v. i forsamlingslokaler, skoler og kirker henvises til de ved kongelige resolusjoner for det hele land utferdigede forskrifter, trykt som plakater til oppslag (for forsamlingslokaler ved kongelig resolusjon av 25 april 1913, for skoler ved kongelig resolusjon av 20 november 1931 (kongelig resolusjon av 16 september 1932) og for kirker ved kongelig resolusjon av 21 september 1934).

Om utvendige rom, gårdsrom, søppel, gjødsel og veier.

§ 18. Enhver huseier i tettbebygd strøk har til alle årstider å holde sine private atkomstveier, innkjørsler og fortau utenfor sin eiendom reine. Under sommervarme med støv på gaten skal denne sprøytes over med vann. Kjørende gatesop skal ikke feie tørt, men først etter overrisling. Husets bakside og gårds plass skal likeledes holdes reine, fri for stank og ryddige, og de må ikke i lengere tid tjene som opplagsplass for kasser eller annet pakkingsmateriale. Fordypninger på gårds plassen må utfylles, så det ikke samles vann eller sølepytter.

§ 19. I beboelseshus skal hver leilighet ha særskilt privet med privetbinge. Det skal minst være ett privet til hver tiende beboer av huset. For større bygninger, fabrikker og liknende hvor mange folk bor eller ferdes, og likeså ved kirker, skoler og forsamlingshus skal det være privet og pissoar i den utstrekning som helserådet til enhver tid finner påkrevd og alltid særskilt for de to kjønn. I våningshus må privet ikke innres uten etter helserådets særlige tillatelse. Privetet må ligge minst 10 meter fjernet fra eget eller andres våningshus og matbod samt fra offentlig eller felles privat vei. Fra privetet må der ikke kunne skje tilsig hverken til noen av de nevnte steder, eller til oppkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann som brukes i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler.

Privetbinger skal være innkledd og påfylles strømidler så ofte og i sådan utstrekning, at ekskrementene stadig holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst to ganger årlig, og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

Med helserådets samtykke kan privet innres i egen bygning eller i annen husbygning i kortere avstand enn 10 meter fra våningshus, matbod, veier, eller inne i våningshus, hvis der innres frøstfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas: Der må ikke komme stank fra privetet til beboelsesrom, kjøkken, eller rom hvor matvarer oppbevares. Privetet skal ha tette vegger og

24 mars. dør, som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu, som kan åpnes til fri luft, og være forsynt med luftpipe av minst 24 kvadratcentimeters tverrsnitt. Setet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere, skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel i så stor mengde, at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig reingjøres. Priveter skal alltid holdes tilbørlig reine. Med hensyn til pissoarer skal disse være undergitt de samme bestemmelser som priveter.

Finner helserådet at privet forårsaker sanitære misligheter, kan det påby at disse rettes.

§ 20. Vannklosetter må anlegges så de er frostfri. De må være godt ventilert, og utløpet må passere septiktank, og den må utmunne i kloakk, sjø eller elv.

§ 21. Stall, fjøs, hønse- og grisehus, samt oppbevaringssted for gjødsel og avfall, må være fjernet minst 10 meter fra våningshus, matbod og offentlig vei, liksom stank, tilsig eller annen urenslighet ikke må forulempe noen.

§ 22. Intet avfall av noe slags må kastes utenfor husene eller i åpne kloakker eller grøfter, men det skal enten brennes, samles i tette, med hengslet lokk forsynte beholdere, legges i kompost eller bortbringes til sted, som dertil måtte være anvist av helserådet. Spesielt innrettede beholdere skal påbys brukt i tettere bebygde deler av herredet. De skal tømmes og reingjøres før de blir fulle, og så ofte at stank unngås, og dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig. Komposter eller andre opplag av avfall eller gjødningsstoff må ikke legges nærmere allfarvei, beboelseshus eller matbod enn 10 meter. De skal alltid holdes godt tildekket med jord, og de skal anlegges således, at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler. Vaskevann og skyllevann og liknende må ikke slås like utenfor husdøren eller i dennes eller våningshus's eller matbods nærhet, men i godt tildekkede synkebrønner eller synkegrøfter, som ikke må ligge nærmere våningshus, matbod eller allfarvei enn 10 meter, og således at der ikke skjer tilsig til ovennevnte steder, eller til sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller vann til bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke til nabos eiendom uten dennes tillatelse. Synkebrønner og synkegrøfter skal reingjøres og spyles så ofte det viser seg nødvendig. Kloakkvann skal

ledes til stor synkebrønn, synkegrøft, til steinur eller beleilig bakkeskråning under hensyntagen som ovenfor nevnt. Enhver vask hvori tømmes skyllevann skal være forsynt med fast rist og vannlås. 24 mars.

Kloakker.

§ 23. Eier av våningshus er pliktig til å anlegge kloakk på den måte som helserådet bestemmer, når det etter helse- rådet skjønn av sanitære grunner anses påkrevd og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger for eieren. Kloakken må være forsvarlig utført, ha innretning til å oppta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri, og må lett kunne holdes i orden og renses så stank og annen ulempe til enhver tid unn- gås. Forårsaker utmunning av kloakk i åpne grøfter, renne- stener eller annet sted på innmark stank eller ulempe, kan helserådet pålegge rette vedkommende å endre forholdet, og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet.

§ 24. Kloakkavstikkere skal være av jernrør, glaserte ler- rør eller annet av helserådet godkjent materiale. De skal være tette i sammenføyningene og holdes i forsvarlig stand. Rens- ning av kloakker og kummer må skje til tider og på den måte at det blir til minst mulig ulempe. Rensning må skje så ofte, at avløpet ikke stanser opp, eller det blir stank til ulempe for omkringboende. Det opptatte bunnfall må straks føres bort. Skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikk eller annet an- legg og annen bedrift må bare ledes gjennom lukkede avløps- renner eller på annen av helserådet godkjent måte. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samlekum uten helserådets samtykke. Ved nybygning er eie- ren forpliktet til å sørge for, at tomten ordentlig dreneres, og at der anlegges lukket avløp i kloakkledning når det er nød- vendig av sanitære grunner og anlegget ikke medfører ufor- holdsmessige omkostninger.

§ 25. Hvor det er anlagt kloakk skal hver beboelsesleilig- het ha minst en vask, forsynt med vannlås eller annen av helserådet godkjent innretning, som hindrer kloakkgass fra å trenge ut. De offentlige kloakker skal renses og spyles i den utstrekning som helserådet finner nødvendig.

§ 26. Tilfredsstillende eldre kloakkanlegg ikke de oppstilte fordringer, kan helserådet påby dem omlagt i den utstrekning det er nødvendig for å forebygge sanitære misligheter.

Drikkevann m. v.

§ 27. Transport av avfall eller gjødsel på offentlig eller alminnelig benyttet vei skal foregå på en slik måte at intet av betydning spilles. I tettere bebygde strøk og på jorder

24 mars. som har helling til brønn eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, skal gjødsel og avfall enten straks nedmuldes eller dekkes med jord. Gjødsel eller avfall må ikke opplegges eller spres nærmere brønn, bekk eller annet sted hvorfra vann tas til bruk som før nevnt, enn 10 meter.

§ 28. Brønn, bekk eller annet vann, hvorfra det tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder næringsmidler eller nytelsesmidler, må ikke forurenses på noen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted som ligger privet, urinsted eller gjødselopplag nærmere enn 10 meter, eller som har tilsig derfra.

§ 29. Rein vannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann. De skal renses så ofte som helserådet av sanitære grunner krever det. Rein vannsbrønner som ikke er større enn 2 meter på hver kant skal være steinsatt eller på annen måte kledd på sidene, overbygd og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 30. Cisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen, de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 31. Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og reint drikkevann.

§ 32. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann benyttet, hvis det finner vannet uhygienisk til bruk. Ved offentlige vannposter, kirker, fabrikker osv. er benyttelse av felles drikkekar forbudt.

Om sunnhetsfarlige bedrifter.

Om ventilasjon m. v. i garasjer og i verksteder for motorvogner og om oppslag av plakat henvises til de ved kongelig resolusjon av 17 april 1931 utferdigede forskrifter.

§ 33. Anlegges bedrifter som helserådet kan anta vil volde ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er i gang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser seg at noen bedrift blir drevet med større fare for den alminnelige sunnhetstilstand, enn det nødvendig følger av den eget vesen, skal vedkommende rette seg etter de pålegg som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Om salg av fødevarer og nytelsesmidler.

24 mars.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 34. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sunnhetsskadelige nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sunnheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

§ 35. Det er forbudt å selge nærings- eller nytelsesmidler, som er tilsatt noe stoff, som helserådet anser skadelig for sunnheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at det blir solgt eller på annen måte overdratt nærings- eller nytelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder hvor det ikke blir iaktatt den tilbørlige reinslighet ved varenes tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øyemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver, og disse kan forlanges uten vederlag, når det er grunn til å anse varen for helseskadelig. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nytelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor det blant mennesker eller dyr forekommer tilfelle eller finnes noen basillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

§ 36. Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet.

§ 37. Helserådet kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadelliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Om melkens behandling.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 38. Melk og fløte, så vel til salg som til husbruk, må behandles med ytterste reinslighet. Er de bestemt for salg, skal de aldri oppbevares i rom som vanlig benyttes til daglig opphold for mennesker og heller ikke i soverom. Alle fat og kjørelere må holdes omhyggelig rene. I melk og fløte bestemt for salg må der ikke blandes is. Det er forbudt å drikke av melkspannene eller disses lokk. Alle forskrifter som gjelder forhandlere av melk og melkeprodukter gjelder også enhver i herredet bosatt leverandør av disse næringsmidler så vel til utsalg som til private.

24 mars. § 39. Melk må ikke utbys til salg eller leveres til meieri eller annet sted:

- 1) Når melkemengden hos avlatende kuer er under 2 liter. Heller ikke må melken selges eller leveres de første dager (i inntil 6 dager) etter kalvingen, så lenge den er råmelk, med mindre den selges under denne betegnelse.
- 2) Når den på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenselig behandling eller fremmede bestanddeler atskiller seg fra det normale.
- 3) Når varen stammer fra dyr som det er grunn til å mistenke for å lide av munn- eller klovsyke, smittsom kalvekasting, miltbrand, jurbetendelse eller annen jursykdom, børbetendelse, etterbyrdens tilbakeholdelse, diarré, pyæmi, septikæmi (blodforgiftning), andre sykdommer som ledsages av feber, større væskende sår, gulsot, forgiftninger eller annen sykdom som etter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk, med mindre den er kokt eller på annen betryggende måte varmebehandlet.
- 4) Når melken kommer fra dyr, som er blitt behandlet med lægemidler som ved å gå over i melken eller på annen måte kan påvirke denne skadelig.

Opptrer det på en gård, i et meieri eller i en melkeforretning tegn som tyder på at noen lider av smittsom sykdom, f. eks. tyfus, skarlagensfeber, smittsom hjerne-ryggmarvbetendelse, barnelammelse, epidemisk mavesyke, difteri eller annen ondartet halssykdom, skal melkeleveransen straks opphøre, inntil helserådet har truffet de foranstaltninger som anses nødvendige for å hindre overførelse av smitte. Det samme gjelder når det konstateres at noen av de i dette ledd omhandlede personer viser seg å være basillebærere. Melkeleveransen kan ikke opptas igjen før helserådet har gitt sin tillatelse.

Ingen som lider av kroniske smittsomme sykdommer, væskende sår i ansiktet, på hender eller armer eller av annen væskende, skallende eller smittende sykdom eller diarré må beskjeftiges med melking, behandling eller omsetning av melk.

Vedkommende fjøseier eller forhandler av melk er pliktig til, hvis helserådet krever det, å tilveiebringe sunnhetsattest fra autorisert dyrlege for fjøsets besetning, når mistanke om misligheter er oppstått. Tillatelse til igjen å levere eller selge melk er avhengig av ny attest fra dyrlegen.

§ 40. Fjøs hvorfra det leveres melk til salg skal være lyse og reine og godt utluftet. Storreingjøring skal foretas minst én gang årlig; vaskning av golv, vegger, tak og alt inventar med grønsåpe og varmt vann eller kalkning, deretter gjen-

nomluftning flere dager i trekk. Binger for kalver og sauer 24 mars. skal hyppig tømmes og kalkes, føringskrybber skal vaskes og spyles hver dag. Kuene skal holdes reine. Største reinslighet må ikattas med melkekar og under melkingen.

§ 41. I ethvert fjøs skal det være vaskevannstol med vaskefat, såpe og reint håndkle. Den som melker skal være iført reine overklær (melkedrakt) og skal før melkingen såpevaske sine hender. Er kuenes jur og bakpart tilsølt, skal det før melkingen foretas grundig avvasking av de tilsølte partier, og etterpå en fullstendig avtørring med rein, tørr klut. Alle melkekjørelere og de arbeidsklær som brukes under melkingen må oppbevares i rom utenfor fjøset. Under melkingen må om-bæring av stråfôr, utmåking av gjødsel, eller annen virksomhet som frambringer støv eller stank i fjøset, ikke finne sted. Melken må snarest bringes ut av fjøset. Såframt melken siles på gården, må silingen foregå i særskilt rom utenfor fjøset. Siling av melk gjennom klut er forbudt. Melk må ikke oppbevares i beboelsesrom. Kan dette ikke unngås, må de kar hvori den oppbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk oppbevares i soverom eller rom hvor syke oppholder seg. Ved sykdom blant besetningen skal salg av melk fra vedkommende ku stanse. Ved mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanse. Forholdet meldes til nærmeste helserådsmedlem som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

Forskrifter for butikker og utsalg m. v.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 42. Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier og liknende steder for tilvirkning, oppbevaring og forhandling av matvarer skal være godkjent av helserådet, som også i ethvert tilfelle kan gripe inn hvis mangler ved reinhold eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevd.

Enhver butikk skal holdes rein og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal det være anbrakt fotskraper. Golv og diskler skal daglig reingjøres. Helserådet kan treffe nærmere bestemmelser herom. Tørr feing er forbudt, likeså spytting på golvet. Hovedreingjøring skal foretas minst én gang årlig, eller oftere hvis helserådet finner det nødvendig. På iøynefallende steder skal finnes oppslag om forbud mot spytting på golvet. Butikker hvor det selges melk, fløte eller andre matvarer, og rom hvor melk eller matvarer som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soveværelse eller kjøkken. Disse butikker og rom skal være forsynt med

24 mars. reint vaskevann, såpe og reine håndklær, og de personer som håndterer varene, skal jevnlig vaske sine hender. De skal iaktta reinslighet ved innpakkingen og må f. eks. ikke blåse posene opp eller væte fingrene i munnen.

§ 43. Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen ureinhet så vel i butikker som i tilberednings- og lagerrom. Når det lar seg gjøre, skal varene anbringes i vel reinholdte, tildekte kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller liknende. Vekt- og måleredskaper som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer skal være reine når de brukes. I melkeutsalgsalg må det ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken eller gi den usmak. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller ureint papir. Ved transport av matvarer skal de beskyttes mot støv, regn og all annen forurensning.

§ 44. Salg av iskrem er kun tillatt fra melkeutsalgsalg, konditorier og kaféer eller dertil godkjente utsalg, samt fra dertil av helserådet godkjent bod eller vogn. Golvet må vaskes hver dag, vinduer og dører hver uke, tak og vegger minst to ganger årlig. De i utsalget beskjeftigede personer skal under sitt arbeid være iført helt og reint antrekk av hvitt lerret (forkle med brystsmekk og forermer). Kvinnelig betjening skal ha rein kappe og reint hodetørkle.

§ 45. Iskrem tilberedt utenfor herredet tillates ikke solgt i Trøgstad. Iskrem bestemt til salg må bare tilberedes i rom som er lyse, godt ventilerte og fri for fuktighet. Golv, vegger og tak må være i sådan stand, at de lett kan holdes reine. Rommet skal ha vannledning og vask, og varmt og kaldt vann i tilstrekkelig mengde. Rommet må være fritt for støv og stank, og må ikke stå i direkte forbindelse med soveværelse eller annet rom som ikke hører med til bedriften. Det skal finnes vaskevann, såpe og reint håndkle. Bruk av tobakk er ikke tillatt. Golvet skal vaskes hver dag, vinduer og dører hver uke, tak og vegger minst to ganger årlig. Klær og liknende uvedkommende gjenstander må ikke finnes i rommet. Frysemaskinen må være innrettet således at fett eller smuss ikke kan falle ned i kjernen. Alle kopper, kar og redskaper som benyttes, må være innrettet slik at de lett kan holdes reine. Alle redskaper, såsom frysemaskin, beholdere og spann må hver dag reingjøres og derpå skylles i kokende vann. Den is som brukes må være rein og skal underkastes helserådets kontroll. Hvis helserådet forlanger det, skal melk og fløte som benyttes til framstilling av iskrem være pasteurisert. Betjeningen skal under arbeidet være iført en egen drakt, vareklær av hvitt vaskestoff som byttes med reine så ofte det blir nødvendig. Er vareklærne benyttet utenfor arbeidet, må de

vaskes påny før de brukes ved iskremtilberedning. Betjenin- 24 mars
gen må vaske hender og armer før de begynner arbeidet. Per-
soner som lider av smittsomme, stinkende eller væskende syk-
dommer, må ikke delta i iskremtilberedning.

§ 46. Tobakksrøking er forbudt i butikker hvor det sel-
ges matvarer. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn
dem som de kjøper. Oppslag herom og om forbud mot tobakks-
røking skal finnes på et lett iøynefallende sted i vedkom-
mende butikk. I hver butikk skal det være oppslått særav-
trykk av ovenstående bestemmelser.

Fiskeutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai
1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 47. I forretninger hvor fersk fisk forhandles sammen
med andre matvarer, skal golvet være belagt med fliser eller
annet dermed jevngodt materiale. Disken skal være kledd
med sink eller plate av marmor, glass, sten eller kunststen.
Tak og vegger skal være av sådant materiale, at de lett kan
holdes reine. Fiskekummer, hvor sådanne finnes, skal være
løse og av sådant materiale og således forarbeidet at de lett
lar seg tømme og reingjøre. Saltning eller lagring av fisk
må kun foregå på sådan måte og på sådanne steder, at nabo-
laget ikke sjeneres av stank. Avfallet må bortbringes snarest
mulig, og plass, redskaper og kasser reingjøres.

Brukte fiske- eller sildekasser må ikke i lengere tid lag-
res, således at de sjenerer omgivelsene med stank eller samler
fluer.

Slakterier, pøsemakerier og kjøttutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai
1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 48. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og flesk
skal foregå fra eget rom; likeså kan det forby anlegg og drift
av slakteri på sted hvor sanitære hensyn er til hinder.

§ 49. I slakterier og pøsemakerier skal golvet være tett,
jevnt, av sement eller annet av helserådet godkjent materiale,
med avløp til kloakk forsynt med vannlås og rist.

§ 50. Rommene skal være rommelige, lyse og forsynt med
tette vegger med glatte flater. Lokalene skal holdes omhyg-
gelige reine. Det samme gjelder alt inventar og de redskaper
som brukes. Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingår,
vinduer og dører hver uke, golv, disk og vektor hver dag.
Alle maskiner og redskaper som benyttes skal reingjøres hver
gang de har vært brukt. Ethvert slakteri og pøsemakeri skal
så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange.

24 mars. § 51. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

§ 52. De i slakteri, pølsemakeri og kjøttutsalg beskjeftigede personer skal være iført reint hvitt forkle med brystsmekk og forermer eller annet helt og reint godkjent antrekk, som skal skiftes reint minst 2 ganger ukentlig. Vaskevann, såpe og håndklær må finnes i disse lokaler, og de der beskjeftigede personer må vaske armer og hender før de begynner arbeidet og alltid etter bruk av privet.

§ 53. All kjøttmat må beskyttes mot fluer. Publikum forbys å berøre kjøtt, som er utlagt til salgs. Bruk av tobakk i enhver form er forbudt.

§ 54. Ved slaktning må den størst mulige reinslighet iaktas. Dyrenes innvoller må uttas og fjernes snarest mulig etter avlivingen. Avfall av enhver art skal så hurtig som mulig fjernes, og like så litt som maver, tarmer, blod, lemmer eller huder forbli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stivning være god gjennomtrekk. Reingjøring av tarmer og maver tillates ikke i rom hvor kjøtt oppbevares. Om bruk av konserveringsstoff henvises til forskriftene etter næringsmiddeloven.

§ 55. Pølseskinntillates farvet på overflaten med farvestoff som ikke er giftig, og som ikke farver pølsens innhold. Om bruk av farvestoff henvises for øvrig til forskriftene etter næringsmiddeloven.

§ 56. Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og reine. De bør helst være beliggende fra solsiden. Vender vinduene mot solen, må de i sommertiden være forsynt med markiser. Golvet skal være belagt med fliser eller annet dermed jamngodt materiale, og vegger og tak av materialer som er lette å holde reine.

§ 57. Disken skal ha plate av marmor, glass, stein eller annet av helserådet godkjent materiale. Kjøttkrokene skal være galvanisert, eller være av annet materiale som ikke rustar. Vegger og tak skal i sin helhet reingjøres minst hvert fjerdingår, vinduer og dører minst en gang ukentlig. Golv, disker og vekter skal vaskes minst en gang daglig. Tørrfeing er forbudt. Hvor kjøtt kommer i berøring med vegger og stolper, må disse vaskes hver dag.

§ 58. Transport av kjøtt skal foregå i reine, helst lukte vogner eller i reine kasser, trau eller kurver, og må være innhyllt i reint dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.

§ 59. Ovenstående forskrifter skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Bakerier.

24 mars.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 60. Bakerier eller rom som står i åpen forbindelse med disse må ikke benyttes som sovested. Golv, vegger og tak skal være i slik stand, at de lett kan vaskes. Hver dag etter endt arbeid skal golvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under reingjøringen må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

§ 61. Gjenstander som ikke vedkommer bakeridriften, og som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller hindre disses reingjøring, må ikke finnes i bakeriet eller de rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjeer og matspann eller liknende oppbevares i arbeidsrommene, like så litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover golvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.

§ 62. Trau, bord, hyller, plater, fjeler osv. må daglig gjøres reine. De må ikke brukes til å sitte på.

§ 63. Smør, melk osv. må oppbevares i reine, tildekte kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må bare tillages for dagens behov.

§ 64. Strykevisker må være reine for hvert stoff og må hver dag gjøres reine i kokende vann.

§ 65. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.

§ 66. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spytning er forbudt. Under sitt arbeid må bakeren være iført egen, rein, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som skiftes rein minst to ganger ukentlig.

§ 67. I bakeriet skal det være vaskevannstol, såpe og reine håndklær.

§ 68. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagingen. Likeledes vaskes hender etter bruk av klosettet.

§ 69. Det er forbudt å beskjefte personer i bakeriet, som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

§ 70. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i reine kurver og kasser som er lukket eller forsynt med overbygning eller tett fastbundet, rein presenning, og ellers etter de pålegg som til enhver tid gis av helserådet.

§ 71. Bakerier må ikke benyttes til klesvask.

§ 72. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått.

24 mars.

Møller.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som er utferdiget for det hele land. Se § 94.

§ 73. Møller skal nedstøves minst fire ganger årlig, og golvene skal feies to ganger ukentlig.

§ 74. I møllekammeret og andre til møllen hørende rom som tjener som opphold for de møllesøkende eller møllens arbeidere, skal golvene feies fuktig hver dag, og golv, benker og stoler vaskes minst en gang i uken; vinduer, dører og vegger i mannshøyde vaskes minst en gang hvert fjerdingår.

§ 75. Helserådet kan påby, at disse rom skal være forsynt med et tilstrekkelig antall spyttebakker av en av helserådet godkjent form og størrelse. Spyttbakkenes bunn skal dekkes med fuktig sagmugg, torv eller liknende. De skal daglig reingjøres og deres innhold brennes eller behandles på annen måte godkjent av helserådet.

Barberstuer og damefrisørforretninger.

§ 76. Barberstuer med tilstøtende rom skal alltid holdes reine og godt utluftet.

§ 77. I lokalet kan helserådet påby at det skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker av en av helserådet godkjent form og størrelse. Spyttbakkene skal reingjøres hver aften.

§ 78. Lokalene skal holdes reine under arbeidet, idet hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Det må til stadighet sørges for frisk luft i lokalene. Hovedreingjøring av barberstuer og frisørforretninger med tilstøtende rom skal foretas minst to ganger om året. Golvet skal vaskes minst én gang daglig. Det skal hver dag tørres støv av bord, stoler, konsoler, hyller og liknende med en fuktig klut.

§ 79. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig reinslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført rein, hvit jakke eller frakk, som skal skiftes minst to ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstiden.

§ 80. Personer lidende av smittsomme sykdommer, herunder innbefattet smittsomme hudsykdommer, må ikke beskjefliges i barbersalonger eller damefrisørforretninger.

§ 81. Klippemaskiner, sakser, kniver, koster, børster og kammer skal reingjøres hver gang de brukes, enten ved koking eller vask i et av helserådet godkjent desinfeksjonsmiddel. Alunsten skal avskyllles hver gang før og etter bruk.

§ 82. Dersom kunder lidende av håravfall, utøy, skjegg-sopper, skurv eller annet utslett som det kan være frykt for er smittsomt, har vært betjent, må de benyttede redskaper

og annet som er brukt grundig utkokes eller på annen betryggende måte desinfiseres straks etter benyttelsen. 24 mars.

§ 83. Bruk av maskinbørste og pudderkvast er forbudt. I stedet for pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull som bare benyttes én gang.

§ 84. Ved barbering skal det for hver kunde benyttes reinvasket og rullet serviett og rein bedekning over nakkeputen. Ved hver hårklipping benyttes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt som bare tillates benyttet én gang. Kappen skal vaskes minst to ganger ukentlig.

§ 85. Barberkopp skal renses i kokende vann mellom hver barbering. Til innsåping som skal foregå med hånden hvis ikke kunden medbringer kost, skal bare brukes såpeoppløsning eller såpepulver. Når ny forretning opprettes eller eldre forretning flyttes, skal dette anmeldes til helserådet.

§ 86. Ett eksemplar av disse forskrifter skal finnes oppslått på et iøynefallende sted i enhver barberstue.

Om salg av brukte gjenstander. Om bøker og offentlige boksamlinger.

§ 87. Gang- og sengkler og andre brukte ting må ikke selges, uten at det på forhånd er skaffet helserådet betryggende garanti for at de er behørig desinfiserte, dersom de har vært benyttet av personer som har lidt av smittsom sykdom (herunder også medregnet smitteførende tuberkulose). Heller ikke må man selge klær eller annet som kan antas å være befengt med veggelus, kakkerlakker, skabb eller liknende (gjelder også ved salg av innbo).

§ 88. Bøker fra offentlige boksamlinger må ikke utlånes til familier hvor smittsom sykdom hersker (difteri, skarlagensfeber, tuberkulose i smittsom form osv.).

§ 89. Blir noen som har sådanne bøker til låns, angrepet av sådan sykdom, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres. Alle bøker i offentlig boksamling skal én gang årlig etterses av bestyreren av boksamlingen sammen med nærmest boende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

Forholdsregler med hensyn til tuberkulose og andre epidemiske sykdommer og dødsfall.

§ 90. Når tuberkulose med smittefarlig avsondring forandrer bopel, skal melding derom skje til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler den syke selv, den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter samt kretsens helse-
rådsmedlem så snart han får kjennskap til flytningen. Angå-

24 mars. ende tuberkuløse tjenestefolks flytning har vedkommende husbond alltid meldeplikt.

Ved bortsettelse av personer skal det skaffes attest for at så vel den utsatte som forpleieren og dennes husstand ikke lider av akutt smittsom sykdom. Det er forbudt kvinner som lider av venerisk sykdom å ta tjeneste som amme eller barnepike.

- 1) Ved opptreden av sykdomstilfelle som det kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar som har å sende melding derom overensstemmende med § 14 i lov om sunnhetskommissjoner m. v. av 16 mai 1860 tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring.
- 2) Noe personlig samkvem må ikke finne sted mellom den syke og den der pleier ham (henne) på den ene side og husets øvrige beboere på den annen side.
- 3) Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dager forut for sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke oppbevares i de rom hvor den syke oppholder seg.
- 4) Inntil lege er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må alt samkvem mellom det sted hvor sykdommen er opptrådt, og andre steder opphøre. Særlig må personer som hører til samme husstand som den syke, ikke ha noe samkvem med andre og ikke på noen måte delta i møter eller sammenkomster. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger. Sammenkomster i selskapelig eller annet øyemed må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.
- 5) Når lege er kommet til stede, skal han foreløpig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondring av den syke, hans husfeller og omgivelser, rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander som sykdommens beskaffenhet krever og andre sanitære forholdsregler når det finnes påkrevd. Det må overlates til legens skjønn å meddele forskriftene i skriftlig form. De må i ethvert fall nøye etterkommes og er gjeldende inntil de tilbakekalles av legen selv eller oppheves av helserådet eller dets ordfører.
- 6) For så vidt det leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sykdommen er opptrådt, må dette opphøre inntil tillatelse er meddelt av den tilkalte lege eller helserådets ordfører.

- 7) Barn fra den husstand hvor sykdommen er opptrådt, må 24 mars. ikke søke skole før tillatelse er meddelt av den tilkalte lege. For så vidt sykdommen opptrer i lærerens husstand og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil legen har avgitt nærmere bestemmelser.
- 8) Så snart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning av samme trufne forføyninger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføyninger, som etter tilfellets beskaffenhet er fornødne.
- 9) Rom hvor personer med smittsom sykdom har oppholdt seg, skal renses etter anvisning av helserådets ordfører. Utflytning av huset eller enkelte leiligheter kan påbys hvor farlig smittsom sykdom har opptrådt, for at huset eller leiligheten kan bli betryggende desinfisert.
- 10) Med hensyn til basillebærere henvises til særlige forskrifter herom.
- 11) Lik av personer som er døde av smittsom sykdom utenfor herredet, må ikke bringes inn i herredet uten helserådets tillatelse og bare under iakttakelse av de forsiktighetsregler som dette måtte bestemme.
Lik må ikke henligge så lenge at det ved stank eller forråtnelse volder ulempe i sanitær henseende.
- 12) Intet skolelokale eller forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet.
Helserådet har tilsyn med skolelokalene; jfr. reinholds- forskrifter for skoler.

Om skolebarn.

§ 91. Skolebarn som lærere har grunn til å anta lider av smittsom sykdom, skabb eller liknende, eller har utøy, skal sendes hjem med skriftlig oppfordring til foreldrene om å la dem behandle av lege, så de er friske før de påny sendes på skolen, eller å befri dem for utøy.

Forskjellige bestemmelser.

§ 92. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle som kan antas oppstått ved nytelse av giftige, bedervede eller forfalskede nærings- eller nytelsesmidler, eller ved å benytte gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, skal av den tilkalte lege straks meldes til helserådets ordfører med opplysning om den antatte årsak og andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder sanitære misligheter som kan antas å stå i forbindelse med eller å kunne framkalle sykdom.

§ 93. Unnlater noen innen den av helserådet satte frist å treffe foranstaltninger som ifølge disse forskrifter eller

24 mars. ifølge helserådets lovlig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 94. Hvor forholdene gjør det påkrevd, kan helserådet frita fra bestemmelser i helseforskriftene. Dette gjelder dog ikke bestemmelser som er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon, med mindre helserådet i henhold til den kongelige resolusjon har adgang til å frita.

Fortegnelse over helseforskrifter og forskrifter om næringsmidler m. v. som er utferdiget for det hele land er inn tatt i Lovtidend 1 avdeling for 1938 nr. 49, side 1567—68.

§ 95. Disse forskrifter trer i kraft — tre — måneder etter at de er stadfestet.

Helseforskriftene skal trykkes i tilstrekkelig antall for kommunens regning, så hver husstand kan få sitt eksemplar.

§ 96. Overtredelse av disse forskrifter straffes etter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

24 mars.

Kongelig resolusjon.

I. I henhold til § 22 i lov om arbeidstiden på skip av 10 mars 1939 bestemmes at loven trer i kraft 1 juli 1939.

II. Tilsynet med at bestemmelsene i loven blir overholdt skal føres av Handelsdepartementet som blir bemyndiget til å utferdige nærmere forskrifter om hvorledes dette tilsyn skal gjennomføres.

III. Handelsdepartementet blir bemyndiget til

1. å gi slik godkjennelse som det handles om i lovens § 16 om lovens ufravikelighet,
2. å innrømme unntak fra bestemmelsene i lovens § 17 om overtidsjournal og overtidsbøker og til å gi nærmere regler om hvorledes overtidsjournalen og overtidsboken skal være innrettet og føres,
3. å gi slike tillatelser som det handles om i lovens § 21 om dispensasjon for eksisterende skip.

24 mars.

Kongelig resolusjon.

I. Med hjemmel i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk § 6 bestemmes som gjeldende inntil videre:

- a. Reke trå l e n s stentelne fra øre til øre må ikke overstige 26 meter. Hvis skyggetau (tau mellom trålvingen og skovlen) benyttes, skal dette ikke være lenger enn 10 meter mellom trålvingen og skovlen.
- b. Trålposens lengde fra enden til stentelnen må ikke overstige 10 meter målt maskerett og utstrakt. Posens lengde fra enden til overtelne kan forlenges ytterligere med inntil 50 masker.

- c. Trålposens omkrets regnet rundt ved stentelnens midt- 24 mars.
punkt må ikke overstige 500 masker.
- d. Stengegarn i posen må ikke benyttes.
- e. Maskene i trålen må ikke være større enn 36 omfar pr.
alen nytt nett.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 april 1939, og trer istedenfor kongelig resolusjon av 5 januar 1934, som bortfaller fra samme dag.

Kongelig resolusjon.

24 mars.

I. I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 29, jfr. § 39, siste ledd, fastsettes bestemmelser om fiskefreding på en strekning utafor Salangselva i Salangen herred, Troms fylke, overensstemmende med et framlagt utkast.

II. Denne resolusjonen trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 15 november 1929 om liknende freding utafor munningen av Salangselva.

Bestemmelsene lyder så:

1. I den delen av Sagfjorden som ligger innafor en rett linje trukket fra Sommersettodden på sørsia av fjorden til Skårvik bru på nordsia er det forbudt å bruke kastenot til fangst av fisk i tia fra og med 15 mai til og med 15 oktober.

Det er dog tillatt til fangst av sild å bruke alminnelige sildenøter hvis lengde er minst 70 meter og dybde minst 20 meter.

2. Overtredelse av dette forbudet er belagt med straff.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet.

28 mars.

Departementet har som den øverste leder av det sivile luftvern anmodet luftvernshjefene om å søke innhentet samtykke fra eierne av vedkommende bygninger eller eiendommer til plasing av tyfoner eller membransirener. For tilfelle av at slikt samtykke ikke skulle bli gitt av eierne har departementet i medhold av lov nr. 3 av 10 juli 1936 om sivilt luftvern, jfr. kongelig resolusjon av 12 august 1937, bestemt at enhver eier av bygning eller eiendom innen luftvernkrets har plikt til uten vederlag å finne seg i montering av tyfoner eller sirener for det sivile luftvern på taket av sin bygning eller på et annet egnet sted på eiendommen. Vedkommende eier(e) vil kunne gjøres kjent med at det etter nevnte lovs paragraf 3 vil være straffbart å sette seg imot slik montering av varslingsapparater for det sivile luftvern.